

katoliškega kmečkega ljudstva. Ker je Hribar kratil po vzgladu svoje »Domovine« zasluge Žičkarjeve, so se Žičkarjeve zasluge zborovalcem na novo pokazale, zlasti glede 60000 kron haloške podpore. Pokazalo se je pismo ministra predsednika, katero je o tej zadevi pisal g. Žičkarju Körber, nakar je Hribar omolknil, a izmed liberalcev je vskliknil sevnški Hribarjev agitator: to pismo je ponarejeno (falzificirano), a hitro je moral liberalni junak preklicati svoje obrekovanje.

Po teh razgovorih je podelil predsednik B. Kunej besedo socialnemu demokratu Čobalu, katerega pa mnogo zborovalcev ni poznalo. Na zahtevanje ga predsednik predstavi, na kar je postalo ljudstvo silno razburjeno. Čobal je moral jenjati, sicer bi ga bili kmetje posadili na »frišak zrak«. Ker se zborovalci niso dali več pomiriti, je predsednik zaključil zborovanje, ko so tržani z zunanjimi liberalci oddali svoje glasove za Hribarja. Kmetje so vrlo stali za Žičkarja. Ta shod ni dosegel za Hribarja nobenega vspeha, pač pa nasprotno. Kmetje in boljši tržani so spoznali, da mora Hribar vendar le biti liberalce in orodje Tavčarjevo, ker je tolik ljubček onih liberalcev, ki ga kličejo v svojo sredino in mu vpijejo: živio Hribar in v isti sapi: ven s farji, molči far! Na Hribarjevih shodih verno pošteno ljudstvo spoznava naše liberalce, ki se mu dostokrat hlinijo, v pravi luči in podobi. Spoznava tudi, da se bratijo celo s socialnimi demokrati prav po geslu svojega lista »Sl. Naroda«, ki piše: Rajši za socialnega demokrata, kakor za Žičkarja! Hribarjevi shodi nas spodbujajo: krščanska stranka, organizuj se pridno, liberalci so že organizirani. Morda je Hribarjeva zasluga ta, da letos volimo na Spodnjem Štajerskem zadnjikrat na podlagi skupnega programa.

Politični ogled.

Avstrijski škofje so izdali spomenico proti dvoboju. Cerkev in šola, rodbina in občina naj delujeta proti tej nenravni razvadi.

O ljudskem štetju. Le nekaj tednov je še do velevažnega ljudskega štetja, vendar se ni pričelo še nikjer s potrebnim gibanjem. Temu so seveda vzrok priprave na bližnje volitve, ki zahtevajo vse razpoložljive moči. Toda to se pa dogaja le mej nami Slovenci, ne pa tudi mej Nemci in Lahi. O poslednjih skoro vsak dan poročajo primorski listi, kako se korak za korakom pripravljajo na ljudsko štetje. Isto se dogaja tudi mej Nemci, posebno na Koroskem in Štajerskem, ki hočejo

»Če me gospodje ne vzamejo seboj, vsaj ne bom poslušal zasmehovanja! Koliko sem vam že nastreljal in to imam za to!« je tarna razžaljeni mlinar.

Medtem je prišla gozdarjeva mlajša gospica s pečenko k mlinarju. Ker je videla, da se jezi, mu je pogladila plešavo glavo in ga dragovala: »Nič se ne huđajte, gazda, sicer k vam ne pridem več — in izvolite!«

Mlinar se je obrnil k nji, se nasmejaval in popekal njeno debelo rokico, rekoč: »Vi gospica, vi ste vendar vselej moj angelček! Bog vas živi, toda ti grduni tukaj-le, zlasti ta bradač tam, ta Bazala — vidite ga — o da mu pivo zalije njegovo nekrščansko grlo!«

»Gazda, ne bodite grobijan!« je mu ponudila gospica pečenko.

»Vzamite in ne pustite gospice stati!« se je zarežal nanj mladenič. »Mislite, da jo to veseli, pri tako starem dedu tako dolgo čakati?«

»O, rada čakam!« se je nasmejela gospodičina.

»Vidiš, ti golobradec«, se je veselo ogled gazda mlinar. »Ti misliš, da gospice skilijo samo na mlade pobiče? To se motiš, gospod! Katera je modra, ima raje priletnega moža, kakor sem jaz! — Kaj ne gospica?«

Vsi so se zakrohotali. Jaz pa sem vprašal: »Kdo je bil ta gospod Franc?« (Dalje.)

zatajiti kar tisoče Slovencev. Lastniki večjih podjetij dobivajo že sedaj migljeje, naj se zadostno poslužujejo tako priličnega jim izraza »občevalni jezik« in naj vpišejo vse slovenske delavce, ki so mnogokod v večini, za pristne Nemce. Gospodar si mora misliti: jaz sem Nемеc, slovensčine ne unem, torej morejo delavci občevati z menoj le v nemščini. Seveda ljudsko štetje nima namena, poučiti vlado in zunanji svet o tem, koliko Nemcev se more posluževati, če tudi morda le za silo, blažene nemščine, marveč skrb vlade in vseh poklicanih faktorjev bi morala biti, da se izve pravo število narodnosti. No, prepričani smo, ko bi bil zbran državni zbor, bi bil gotovo poskrbel, da bi se bil »občevalni jezik« umaknil pametnejemu izrazu. Sedaj se pa dela z nami, kakor komu drago.

Laški visokošolci — toženi radi veleizdajstva. V Gradcu se je uvedla preiskava proti 36 italijanskim visokošolcem radi veleizdajstva, ker so v neki gostilni baje prepevali protiavstrijske pesmi. Dva dijaka so zaprli; da se jih pusti provizorično iz zaporov, se je ponudila kavcija 100.000 K, toda sodnija je ponudbo odklonila.

Nemška vlada izganja skoro dan na dan Slovane iz svojih dežel. Tako so pregnali te dni s Saksonskega zopet 40 avstrijskih Čehov in Poljakov.

Iz protestantizma izstopilo je v Hannoveru 70 družinskih očetov, ker so nekateri pastori tajili božanstvo Kristovo.

Transvalski predsednik se je izkreal v Marseillu na Francoskem. Iz Marseilla je odpotoval v Pariz, kjer ga je francosko ljudstvo navdušeno pozdravilo, a predsednik Loubet ga je sprejel kot vladarja. Iz Pariza odide v Bruselj in odtod v Haag.

Vojska na Kitajskem. Pogajajo se za mir. Vse države umikajo svoje vojaštvo, le trmoglava Nemčija se hoče vstrajati. Pogoji, ki jih stavijo tuje vlade Kitajcem, so jako hudi in bi močno prizadeli veljavo in samostalnost Kitajske.

Dopisi.

Maribor. (Slomšekova slavnost.) Bil je sijajen večer dne 25. t. m.! Narodni dom je komaj vsprejel vse mnogoglavo občinstvo v svojo veliko dvorano. Maribor z okolico je bil častno zastopan. Slovenjebistriški okraj nam je ostal tudi tokrat zvest. Gostje iz obmejnih krajev slovenjgoriških so prvokrat nastopili v velikem številu v našem Narodnem domu. Slomškovi sorodniki so bili zastopani na veselici po sedanjem gospodarju na Slomu. V Narodnem domu vladalo je ta večer neko slovesno navdušenje. Srčno pozdravljen je nastopil kot slavnostni govornik dr. A. Medved. Njegove besede vžigale so v nas ljubezen in hvaležno spoštovanje do Slomška. Ob koncu govora burno ploskanje ni hotelo ponehati. Na to so se začeli podajati Lendovškovi dramatični prizori »Slomškovo rojstvo«. Gospica Trampuševa upeljala nas je kot izborna deklamovalka v dramatično situacijo ter nazadnje bila zgovoren tolmač naših hvaležnih čustev do Slomškovega genija. Težavna uloga Marine je bila v najboljših rokah gospe prof. Matkove in vsled tega dovršeno proizvajana. Boter in botra sta se predstavljala po g. Marinu in gospici Weixlovi lepo in naravno. Ljubeznivi angeljčki so nas očarali s svojimi razumljivimi, srebrno čistimi glasovi. Najlepsi, najganljivejši prizor pa je bil, ko so angeljčki ovenčali glavo Slomškovo z lavorikovim vencem, obsuli kip s cvetkami, in ko se je v tem trenutku oglašil otroški pevski zbor, ki je nežno predaval znano, otrokom toli priljubljeno pesem »Preljubo veselje«, ter nas posebno presenetil z umetno izvedenim pianissimo. Marsikateremu se je ob tem prizoru ukradla solza iz očesa. Sploh moramo izraziti svoje veselje, da smo ta večer po dolgem odmoru zopet enkrat slišali slovensko pesem.

Zraven otroškega nastopila sta tudi ženski in moški pevski zbor. Cesar ne premore ne govornik, ne dramatik, to premore pesem. Hrvatski pesnik pravi: »U pjesmi duša živi, — I srdce ljubiti zna.« Kogar duša ni na novo oživela ta večer, ko je slišal mogočne glasove moškega zbora, kogar srce ni vsplamtelo gorke ljubezni do domovine ob zvonkih glasovih ženskega zbora? Vsakemu so bile že znane v narodu udomačene Slomškove pesmi »Sloven'e Slovanca vabi«, »En hribček bom kupil«, »Lahko noč« . . . a ta večer so se morale vsakemu prikupiti po novi obliki, katero jim je priskrbel pevovodja gosp. Čížek. Ravno tu se nam vsiljuje že opetovano izražena želja, naj bi se slovenske narodne pesmi po naših čitalnicah bolj gojile in z veseljem pozdravljamo nakano, naj bi se zopet enkrat priredil v mariborski čitalnici večer, edino posvečen narodni pesmi. Veliko navdušenje je povzročila za to slavnost posebej uglasbena Slomškova kantata. Gospod L. Hudovernik je pokazal pri tem svojo izvenredno muzikalno nadarjenost, pevski zbor pa svojo tehnično izobraženost. Ta večer divili smo se tudi glasovom dveh solistin, gospice Hermanove in gospice Lantarjeve. Največji efekt je povzročila pesen »Predica«, s svojim sopran-solom (gospica Hermanova), to pa zaradi finese v izrazu in prednašanju. Pesem se je morala ponavljati. Veteranska godba je igrala večinoma slovanske komade. Ponavljamo zadovoljno, dne 25. novembra je bil v mariborskem Narodnem domu krasen, sijajen večer, kakoršnega še nismo doživeli.

Sv. Jurij ob Taboru. (Socialno-demokratičen shod; volitve.) V sredo dne 21. nov. ra ob dveh popoldne bi moral biti socialno-demokratičen volilni shod pri Razgonu v Ojstriški vasi, kakor je bilo napovedano. Ob omenjeni uri se je zbralo veliko množ iz Št. Jurja, da bi Čobalu ugovarjali. No zagorskega misijonarja ni bilo nikjer. Može so čakali poldrugo uro ondi, potem pa so se razšli. Toda kmalu potem je prišel Čobal ter je imel svoj shod. Na shodu so bili večinoma socialisti, a tudi naših je bilo nekaj, kateri so mu glasno ugovarjali. Čobal je govoril in govoril, a njegov shod je naše demokrate le poparil, ne pa jih navdušil. To se je videlo v petek pri volitvi volilnih množ v peti skupini. Naši so dobili po 93 glasov, socialisti pa le po 9. Piše se vedno, da so poglavarji socialnih demokratov židje in bogataši. To je že verjetno, ker pri nas sta tudi dva bogatinca tiste barve. Pa upajmo, da se bosta izpreobrnila.

Št. Ilj v Slov. goricah. (Šolske razmere.) Kmalu bode minulo leto, kar nam je nemila smrt pobrala velezaslužnega in občespoštovanega rodoljuba, nadeučitelja g. Karola Sorka. Kako se je od tega časa pri nas v šolskem oziru spremenilo, ni možno popisati. Rajni gospod Sorko je bil mož trdnega značaja. On je slovel daleč na okrog ne samo kot dober učitelj, bil je tudi iskren rodoljub. Zastonj so se zaganjali naši Nemci kakor stekli psi vanj, da bi ga izpodrinili. Ni se jim posrečilo. On je stal trdno kakor hrast v najhujem viharju. Bil je tudi strogo katoliškega prepričanja. Mi šentiljski Slovenci smo si želeli, da bi ga nam Bog še dolgo ohranil. A prišlo je drugače. Na njega mesto je prišel sedaj mož, kojega smo se že pred njegovim prihodom šentiljski Slovenci bali. In ta strah je bil opravičen. Ta mož je gosp. Fortunat Sadu. Dasiravno rojen Slovenec, vendar je zdaj zagrizen pristaš Nemcev. Glejte, kaj je ta g. Sadu za nas že dobrega storil v šoli! Kmalu po njegovem prihodu je naša slovenska šola dobila nemški napis in tudi na posameznih razredih smo opazili zadnje dni nemške napise. Kakor čujemo, je baje ta gospod pristopil tudi k novi podružnici »Südmarke« pri Št. Ilju. To je skandal! On torej podpira tisto društvo, katero ima na svojem praporu zapisano: »Pogin slovensčini!« In tak nam naj odgaja našo deco?

Mislimo, da se še bode temu gospodu kri ohladila! Prihodnjic več!

Tinje na Pohorju (Novo društvo.)
V Tinjah se je v nedeljo dne 18. t. m. osnovalo bralno društvo. Kljub slabemu vremenu udeležilo se je ljudstvo osnovalnega zborovanja v mnogobrojnem številu. Iz cele zelo obširne tinske župnije, celo iz visoke Planine, prihitali so župljani po več ur hoda k zborovanju, ki se je vršilo v šolskem poslopiju v prvorazrednici. Prostorna soba nam je bila skoraj pretesna. Domača godba sprejme zborovalce.

Točno ob treh popoldne pozdravi vlč. g. župnik svoje vernike v jako ljubeznivih in pristranskih besedah. Predsednik osnovalnega odbora se zahvali vsem sotrudnikom pri osnovanju društva za njih požrtvovalen trud, prečita in pojasni pravila bralnega društva v glavnih točkah, potem pa navzoče vladno vabi k pristopu, ter jih opominja, naj se tudi vestno poslužujejo vseh sredstev, ki jih bo ponujalo bralno društvo, zakaj potem bojo prisli tudi pri drugih do veliko večje veljave in do večjega spoštovanja. Oglasilo se je takoj — čujte 84 udov — za tinsko fano, ki šteje komaj 1000 duš, gotovo veliko število. V odbor izvolili so se sledeči gg.: Planinc Franc, kaplan, predsednik; dr. Vošnjak Jožef, podpredsednik; Janez Tomažič, nadučitelj, tajnik; Ačko Franc, cerkovnik, blagajnik; gospodična Ela Fisolič, učiteljica, knjižničarka; Matevž Šega, kmet in Martin Dušej, kmečki sin, odbornika. — Gromoviti »živijo«-klici pozdravijo novorojeno društvo. — Vlč. g. kaplan iz Slov. Bistrice Alfonz Požar se oglasi k besedi, ter ljubezljivo pozdravi novo bralno društvo, izraža svoje veselje zavoljo obilnega pristopa, ter jih krepko in jedrnato spodbuja k probudi iz narodnega spanja in k ljubezni do domovine. Krepki »živijo«-klici, so sledili njegovim lepim besedam.

Lepe besede mnogospoštovanega gospoda nadučitelja J. Tomažiča so nam pokazale pot, katero je hodil rajni knez in škof Anton Martin Slomšek — namreč: »Vse za vero, dom, cesarja.« Da je to prava pot, te se bomo tudi mi držali! —

Konečno se je sklenilo, da začne »bralno društvo v Tinjah« svoje delovanje z novim letom. — S krepkimi »živijo«-klici na presvitlega cesarja Franca Jožefa I. zaključil predsednik zborovanje. Godci zaigrajo cesarsko pesem.

Po končanem zborovanju razveseljevali so se zborovalci pri kapljici dobrega letošnjega vinca v krčmi pri Finku, kjer so se pele le pobožne Marijine in narodne pesmi. Godba jih je spremljevala. O godbi moramo reči, da je za tukajšnje kraje prav lepa. Pevci pa so pokazali, da imajo lepe glasove in dober posluš. Spreten pevovodja bi lahko dosegel jako dobre uspehe. Morda se pa oglasi kdo, ki bi nas učil tudi umetnega petja?!

Ne moremo si kaj, da ne bi spregovorili še ene besede. Zborovanja se je udeležilo mnogo ljudstva, vendar smo pa pogrešali tiste, o katerih smo bili prepričani, da tudi pridejo, ker so bili večinoma osebno povabljeni in so tudi obljubili. Kaj je temu vzrok? — Upamo, da se še oglasijo k pristopu. — Možu pa, ki se je v krčmi tako lepo izrazil o zborovalcih v šoli, povemo za zdaj samo prav tiho na uho, da vemo.

Radenci (Volitve.) Danes dne 21. t. m. vršila se je pri nas volitev volilnih mož naše občine za četrto in peto kurijo, kjer smo se prvič imeli boriti z nasprotniki posilincei iz Radenske slatine, oziroma z njihovimi uslužbenci, ter smo v peti kuriji žal, tudi za en glas propadli, ker se nismo nadjali takega pritiska. Naši so imeli 17, nasprotniki pa 18 glasov.

V četrti kuriji zmagali smo sijajno, ter sta voljena g. občinski predstojnik Anton Divjak in g. Jakob Zemljic. Tu je toraj z Bračkom »luč«.

Da smo propadli v peti kuriji za en glas, temu je kriva velika brezbriznost naših

volilcev ter najhujši pritisk od strani Radenskih slatinarjev, ki so zbobnali takrat vso gardo skupaj od ravnatelja do zadnjega delavca; glavno ulogo pri tem pa sta igrala ter najhujše agitirala tukajšni poštar Pasch in tukajšni postajenačelnik Müller. Ta dva gospoda bi pač bolje storila, če bi se edino le za svoj posel brigala. No, o tem drugokrat bolj natančno.

Kar pa se tiče Radenskih slatinarjev, pa mi tem potem naznanjamo slavnemu občinstvu po Slovenskem, da mi nikakor nismo navezani na Radensko slatino. Tudi gosp. Vogler v Petanjcih ima tako če ne boljše slatino, in ni naš nasprotnik, ampak nam je naklonjen.

Za naše volilce pa naj bode to resen opomin, da se odslej udeležujejo volitev kakoršnih koli v obilnem številu, da se nam kaj takega nikoli ne prigodi. No upamo in smo prepričani, da se bodo naši ljudje odslej bolj zanimali za volitve, ter pridejo vsi na volišče, da se ohrani Radencem čisti slovenski značaj. V to pa pomoz Bog!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Dr. France Prešern. Leto 1800 ni Slovincem poklonilo samo Slomškega, ampak tudi pesnika-velikana dr. Fran. Prešerna. Dne 2. decembra bo minolo sto let, odkar se je rodil dr. Prešern v vasi Vrbi na Kranjskem. V Ljubljani se pripravljajo veliko Prešernovo proslavljenje. Najlepša proslava Prešerna pa bi bila, ako bi se med Slovence zopet vrnila ona ljubezen do vzorov, kakor jo je imel naš slavljenec pesnik dr. Prešern. Slava njegovemu spominu!

V novem tiru! »Domovina« je začela sedaj neprikrit boj proti spodnještajarski duhovščini. Vsak pohajač, pisar, učitelj, odvetnik, sploh vsak človek sme po njenem mnenju agitirati, le »blaženo telo« ne, kakor blagovoli imenovati nepokorne ji duhovnike. Mi se z »Domovino« sedaj, ko je v strasti, ne bomo prerekli, niti ji vračali napadov za napade. Le eno trditev se nam zdi potrebno ovreči. Da bi namreč že dve tretjini od sedaj po vsem spodnjem Štajarskem izvoljenih volilnih mož v V. kuriji bilo za Hribarja, kakor poroča zadnja »Domovina«, to je drzna neresnica. Vendar naj Žičkarjevi somišljeniki ne držijo rok križem, kajti protiajtacija Hribarjevih pristašev je neumorna.

V Rajhenburgu se je obhajala preteklo nedeljo, ravno na dan pred stoletnico Slomškovega rojstva v cerkvi Slomškova svečanost. Slavnostno propoved je govoril o Slomšku v navzočnosti obilne množice gsp. prefekt A. Korošec iz Maribora.

Iz ptujске okolice. Dne 25. novembra popoldne se je v dvorani Narodnega doma predstavil volilcem kmetskih občin kandidat gosp. dr. Friderik Ploj ter je obširno razložil in pojasnil svoj program. Navzoči so soglasno programu kandidata pritrdili. Posamezni kmetje in učitelji so glede poedinih točk izrazili svoje posebne želje. Vsled slabega vremena niso prišli na shod volilci oddaljenih občin; iz bližnjih občin pa so bili navzoči deloma že izvoljeni volilni možje četrte kurije, deloma volilci sami.

Veternik. Možem našega mišljenja v Veterniku priporočamo kandidatom gospoda Fr. Klakočarja p. d. Merit-a na stv. 36 v Veterniku. Ne pustite se motiti po pisarjih, ampak ostanite zvesti sv. veri in narodnosti.

Stariši, pazite na žveplenke! V četrtek 22. t. m. je štiri leten fant Alojza Dojnža, najemnika pri Alojzu Kantašu, kmetu v Bunčanih na Murskem polju zakuril ogenj v šopah pri omenjenem gospodarju; ker pa ni bilo človeka zraven, da bi takoj pogasil, se je ogenj naenkrat vnel po vsem škednju in starem hišnem hramu in od tod svignil

na konjske in kravje hleve. Med tem je jug zanesel ogenj oženj tudi k sosedu Alojzu Mariniču in v trenutku je bilo vse hišno in gospodarsko poslopije v plamenu, ter razun hišnega hrama vse do tal zgorelo. — Da se ni ogenj še dalje razširil se občani veliko-dušno zahvaljujemo vrlim požarnim brambam, katere so od blizu in daleč prihitele na pomoč, namreč iz Iljaševca, kateri so ravno o pravem času se pripeljali k posestniku Horvatu, ko se je pri njem zažgalo, ter pogasili, dalje so prišle požarne brambe Križevci, Lukavci, Bočečevci, zgornji Krapajnci, posebne hvale pa so vredni Verženci, ki so pripeljali dve brizgalnici ter pokazali z drugimi vred ljubezen do bližnjega. — Ponesrečena sta bila zavarovana, pa za majhne zneske, škoda pa je velika, posebno občutljiva pa, ker je zima tu. Občani izrekajo ljudstvu, katero je prišlo na pomoč, posebno pa požarnim društvom prisrčno: Bog plati.

Nepredvidnost pri mrličih. Pri L. v velenjskem okraju je umrla stara mati in so jo položili na mrtvaški oder. Pri zgledu odra je bila deska, in to desko so prevrtali, in so na vsaki strani v njo vtaknili svečo. Proti polnoči so se sosedje razšli domov, ker so že bili trudni. Pri L. so bili tudi potrebni počitka, zato je domača dekla rekla očetu, le pojdite spat, bom pa jaz čuvala rajnico. In ta prelog je bil sprejet, in so šli k počitku, dekla pa je v dremoti pozabila na svojo dolžnost in je tudi sla počivat. In nesreča je tudi tukaj stegnila svojo roko vmes. Sveča je dogorela do imenovane deske, deska se vname in hitro se je plamen polastil odra, na katerem je bil mrlič. Ogenj je objel celi oder in plamen je švigal že do stropa. V tem se gospodar zbudi, ki je spal v bližnji sobi in začne poslušati neko prasketanje v mrliški sobi. Odpre vrata, pa kakšen prizor! Na to začne klicati dekle in zbudi gospodinjjo, in tako so s trudom ogenj pogasili. Mrlič jo bil čisto ožgan in opečen, lasje in vsa oprava je zgorela, mrlič je ležal na tleh na žrjavici. Sreča da je bila hiša visoka, da plamen ni mogel lahko objeti stropa. Torej, bodite pazljivi pri mrličih.

Slomškova slavnost pri sv. Juriju ob Taboru se je izvrstno obnesla. Sobana je bila natlačeno polna. Imeli smo tudi odlične goste iz Vranskega. Priporočamo se jim, da bi nas še o drugi priliki blagovolili pohoditi. Posebno mnogo smeha je vzbudila: Kozlovska sodba, katero je igralo deset fantov. Krona sodbe pa je bil Flerè Krivostegno s svojo mavho, brado in bergljo. Smeha ni bilo ne konca ne kraja.

Sijajna veselica bralnega društva pri sv. Benediktu v Slov. gor. Bralno društvo je priredilo pretečeno nedeljo po letnem občnem zborovanju v Slakovih prostorih veselico, kakoršne še sv. Benedikt ni videl. Ker nam danes že primanjkuje prostora, prinesemo prihodnjic natančnejši popis krasne veselice.

Št. Ij pri Mariboru. V torek dne 27. t. m. smo imeli volitve za državni zbor. V peti kuriji smo izvolili Franč. Thaler in Franč. Cimperc z 64 in 63 glasovi. V četrti kuriji smo si izbrali stare korenjake: Ferk Jos. (Ciper), Jan. Flucher (sosed) in Franč. Celcerja. Ti so dobili vsaki 30 glasov. Pistorijanci še niti na volišče prisli niso.

Zadeva gospoda Janeza Bovha pri kasacijskem sodišču. Gosp. Janez Bovha, kateri je bil povodom obiska čeških dijakov v Celji v noči 9. avgusta 1899 od celjskih nemških tolovajev napaden ter je streljal v silobranu na napadalce in enega ranil, bil je, kakor znano od okrožnega sodišča celjskega pri obravnavi dne 16. novembra 1899 popolnoma oproščen, ker je sodišče priznalo, da je streljal samo v opravičenem silobratu. — Zoper to sodbo vložilo je državno pravdnitvo ničnost; pa najvišje, kot kasacijsko sodišče je to sodbo od 2. novembra t. l. kot v vsakem oziru neutemeljeno zavrnilo.